

PIRTIN VIESTI

N:o 3/1993

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

JOUKKOKIRJE

JUMALA PITÄÄ MEISTÄ HUOLEN
TÄYSIN RIIPPUMATTA
OMISTA AIKAANSAANNOKSISTAMME

Lea Piirainen

HUOLEEN JA VAIVAAN

Nurmeksen opiston 50-vuotisjuhlakurssilla tammikuussa 1992 muisteltiin opistomme alkutaivalta ja todettiin, kuinka vaatimattontaa ja puutteellista silloin oli, mutta opetus auttoi kuitenkin monia nuoria eteenpäin tulevaa elämäntehtävää varten. Opisto toimi aivan kuin Jumalan sanan kyllästämisessä ilmapiirissä ja moni opistolainen sai kiittää siitä, että hänelle kirkastui se työ, jonka Jeesus on puolestamme Golgattalla tehnyt ja jossa meillä on lunastus.

Myöhemmin saatiin uusi opistorakennus, joka kuitenkin tuhoutui salaman syyttämänä, ja siitä seurasi evakkokausi. Huoli ja vaiva sävytti raskaasti opistoelämää.

Nyt on rakas opistomme laman kourissa. Talvella 1993 oli opistolla Sanasta elämä-kurssilla. Sinä aikana ilmoitettiin tiedotusvälineissä, että opistomme on lakkautuslistalla. Se tieto kouraisi opistoväkeä ja ainakin meitä vanhoja aivan sydänjuuria myöten. Helvi Valkonen, joka on kokenut opistomme elämän aivan alusta asti, sanoi, että lakkautus on kuin kuolema.

Nyt tiedämme, että lakkautusuhka on väistynyt, mutta vaikeudet eivät ole väistyneet. Pirtin Viestin lukijoita ja muita opiston ystäviä on jo aikaisemmin kehoitettu kantamaan huolta opistosta. Se ei ole ollenkaan ylipääsemättömän vaikeaa.

Opistostamme erittäin paljon saaneena toivon ja pyydän, että

- rukoilet hartaasti opistomme puolesta
- osallistut opistomme järjestämille kurssille
- kerrot opistosta ja kurseista niille, joille ei tule Pirtin viestiä tai Sanansaattajaa ja kehotat kurssille
- tilaat Pirtin Viestin, jotta tiedät, mitä opisto tarjoaa

Kurssimaksut ovat melko edulliset, joten uskon, että ainakin yhden viikon kurssille pystyy hyvin moni osallistumaan. Opiston toiminta ei ole samanlaista kuin 50 vuotta sitten, mutta henki on sama, aamuhartaudet pidetään, Siionin kannelta lauletaan ja ilmapiiri on oikein mukava ja ympäristö niin kaunis, että vallan heikottaa.

Juhani Peltonen toivotti sinut Pirtin Viestissä 1/1993 tervetulleeksi huoleen ja vaivaan opiston puolesta. Yhdyn siihen toivutukseen sydämestäni.

Kurssitarjonta on monipuolinen ja houkuttelevia kurseja on useita. Valitse mieluisi! Ehkä haluat kokea, mitä on olla ihmisenä Luojan hoidossa tai tutustua karjalaiseen kulttuuriin.

Osallistu! Saat itse paljon ja samalla autat opistoa elämään. "Yhdessä ollen ennenkin voitot suuret saatiin kunniaksi Herran."

Laura Kempainen

MITÄ OPISTOAIKA MERKITSI MINULLE

Olin nuori ja piti miettiä tulevaisuutta. Oli perheen perustamisen aika. Mietin, mistä saisin parhaat rakennusaineet tulevalle elämälle.

Sain kavereilta tietoa Nurmeksen evankelista kansanopistosta. Kansanopisto tuntui hyvältä ratkaisulta. Hain opistoon ja pääsin.

Oli syksyinen päivä 22.9.1970. Opistoon meno jännitti. Opiskelu alkoi rauhallisissa merkeissä.

Lokakuun alussa oli kuitenkin opiskelu saada lopun. Minulle ilmoitettiin tulevan mieheni loukkaantuneen vakavasti. Sinä lokakuuisena yönä alkoi minun henkinen kasvuni.

Ensin kapinoin, miksi meille kävi näin. Rehtori (Kyllikki) sai minun kapinani loppumaan. Hän rukoili minun ja Heimon puolesta.

Ehkä opistoaika ei olisi merkinnyt minulle mitään ilman tuota tapaturmaa. Heimon loukkaantuminen pani minut miettimään elämän tarkoitusta. Koko Kohtavaarassa viettämäni talvi oli minulle henkisen kasvun aikaa. Kiitos rehtorin, kun jaksoi vastata niihin tuhansiin kysymyksiin.

Monesti elämän vaikeuksissa ovat tulleet mieleeni opistolla veisatut Siionin kanteleen laulut.

Olen nyt vaikeavammainen nivelreumaatikko. Elämäni oli vuonna 1984 ohuen langan varassa. Nyt olen elämäni jatkoajalla.

En olisi jaksanut naurussa suin ottaa vastaan elämän vaikeuksia ilman opiskeluvuotta 1970-1971. Evankelisessa kansanopistossa Kohtavaarassa sain sen, mitä minin hakemaan: lujat rakennusaineet elämälleni.

Lea Piirainen, Kuhmo

ELÄMÄNVOIMAA

Julkaistu Ylä-Karjala -lehden Hiljentykäämme hetkeksi -palstalla elokuussa 1993.

Opistolle Kohtavaaraan kokoontui viikko sitten opiskelijoita 23:n vuoden takaa. Vuosikurssin 1970-1971 kuhmolaiset aktivistit olivat puuhanneet tapaamista. Neljäsosa silloisista opiskelijoista oli paikalla. Minulle tilaisuus oli historiallinen siitä syystä, että nuo keski-ikäisiksi ehtineet kokoontujat olivat ensimmäisiä kansanopisto-opiskelijoitani.

Niin kuin kaikissa luokkakokouksissa niin nytkin kertailtiin yhteisten opistoaikojen muistoja, kerrottiin kuulujuttuja ja jaettiin elämäkokemuksia.

Luulen, että meitä jokaista kosketti ja pyyhdytti erityisesti erään opistolaisen kertomus. Hänellä oli jo opistoon syksyllä tullessaan mielessä tuleva kihlajaispäivä: pyhäinpäivän aikaan sitä oli tarkoitus viettää. Kävi kuitenkin toisin, kun sulhanen joutui metsätoissa vaikeaan tapaturmaan. Onneksi hän toipui, ja niin sormusten vaihtoa juhliittiin uutena vuotena. Kesähäitä vietettiin heti opiston päätyttyä.

Viime lauantaiseen kokoontumiseen silloinen nuori rouva tuli pyörätuolissa. Paha reuma oli puhjennut pian häiden jälkeen. Perheeseen syntyi siitä huolimatta kaksi lasta, mutta sairaus oli pahimmillaan riistänyt äidiltä liikuntakyvyn kokonaan. "Ilman opistosta saatuja hengellisiä ja henkisiä eväitä en silloin olisi kestänyt", hän totesi. Usko auttoi vaikeina hetkinä, antoi toivoa ja voimaa.

Me kaikki tajusimme, että Lealle luottamus Jumalaan oli valoisuuden ja toiveikkuuden kasvupohja, elämänvoima. Omat ongelmat alkoivat sijoittua uusiin mittasuhteisiin, kun niitä tarkasteli hänen vierellään.

Elämä ei aina ole helppoa, yksinkertaista eikä kivutonta, vaikka ei olisi sairaskaan. Jokainen vaikea aika on silti ellettävä läpi. Tulevan sunnuntain epistolatekstissä Paavali kirjoittaa "voimasta, jonka Jumala antaa". Se voima on Raamatun sanassa, rukouksessa ja hiljentymisessä. Saattaa kuulostaa pikaiselta patenttiratkaisulta, loppuunkulumiseen saakka toistetulta fraasilta. Mutta ne muuttuvat elämänvoimaksi, kun maltamme pysähtyä ja olla hiljaa Jumalan edessä

Kyllikki Tiensuu

OPISTOPERHE SYKSYLLÄ 1993

Opiston syyslukukausi alkoi 31.8. Silloin käynnistyivät uusi englanninkielinen linja sekä "vanha" matkailulinja, joilla yhteensä oli parikymmentä opiskelijaa. Englannin opiskelijoiden määrä kasvoi lokakuun alussa, kun englanninkieliselle linjalle tuli ns. Relanderin rahoilla kymmenkunta uutta opiskelijaa ja englannin aikuisten kielikurssille seitsemän opiskelijaa.

Alla englanninkielisen linjan opiskelijoiden kommentteja kurssistaan:

Sirkka: Aivan erilaista kuin koulussa, aika luovaa. Kielitaito tullut luentojen, keskustelujen, alustusten mukana kuin huomaamatta. Myös vanhoihin teksteihin tutustuminen on ollut mielenkiintoista.

Hildur: Oppinut kuuntelemaan ja ymmärtämään englantia. Sanavarasto on karttunut. Ryhmän yhteishenki on hyvä, ja on suuri rikkaus, että mukana on eri-ikäisiä ihmisiä.

Miia: Tykkään hirveesti. Historia, kirjallisuus ja kaikki muukin on ollut kiinnostavaa ja kivaa. Minulla ei ollut mitään erityisiä odotuksia tänne tullessani, mutta jos olisi ollut, niin tämä kyllä vastaa niitä kaksinkertaisesti.

Paavo: Positiivista, ylittänyt odotukset. Opetus on täysin erilaista kuin luulin. Kansanopisto-opiskelu on minulle uutta, ja luulin että täällä kävisi aika pitkäksi, mutta näin ei käynytkään.

Tuomo: Opiskelukaverit ovat kivoja, ystävällisiä ja auttavaisia. Ei liian "tiukkasilinterimäistä". Myös opiston sijainti on erittäin hyvä, lähellä kaupunkia, mutta omissa rauhassaan.

Heli: Pelkästään positiivista sanottavaa. En ole esim. saanut yhtään kielteistä kommenttia lapsistani, jotka ovat täällä mukana. Ruoka on erinomaista, samoin opetus.

Eija: Harmittaa kun kohta tulee joulukuun kurssi loppu. Opiskelutoverit huippuja.

Jaana: Yksilöllistä opetusta. Opiston kaikki opettajat ja muu henkilökunta kivoja. Ihana ympäristö ja kivaa että täällä on ihmisiä eri puolilta Suomea.

Iloisia englannin opiskelijoita: Tuomo, Heli ja Eila.

ODOTAN AIHETTA

Maalaisin uuden taulun.

Puuttuu vain aihe.

Missä olet inspiraatio?

Matti Tuominen
Ma Sa Tu
(syksyllä 1982)

Takarivi, vasemmalta: Sirkka-Liisa Pussinen (ml), Aulis Keronen (akk), Matti Tuominen (el), Henni Kotimäki (ml), Niina Naukkarinen (ml), Ville Rönkkö (ml), Taina Koskinen (ml), Eija Koskela (el), Jaana Bäckman (el), Pentti Jänönen, Tuomo Meriläinen (el),

Vesa Kaskinen, Emma Ronkainen (ml), Terecia Storträsk (ml), Sari Heikkinen (ml), Piia Kauhanen (ml), Gesine Kessler (el), Kirsi Väänänen (ml), Tiina Katainen (ml), Jaana Tolvanen (ml), Susanna Turunen (el), Pirjo Räsänen (akk),

Rami Heinäluoto, Toivo Toivanen (akk), Irene Laasonen (akk), Taina Määttä (akk), Heli Silvennoinen (el), Nina Pasanen (el), Eila Saarelainen (akk), Miia Haapalainen (el), Seija Ylitalo (ml), Paula Lintunen (akk), Hilda Piirainen (el), Rhea Pörsti

Eturivi: Aino Kortelainen, Mervi Huovinen, Kaija-Liisa Lipponen, Hannele Jerndal, Maija Liisa Pasanen, Kyllikki Tiensuu, Peter Wilde, Cris Holton-Jero, Irma Kuittinen, Riitta Väättäinen.

SANASTA ELÄMÄ

Viime keväänä oli minulla erikoinen kokemus saada osallistua opistolla tavallista pitemmälle "lyhytkurssille". Se oli nimeltään Sanasta elämä ja pidettiin 8.3.—1.4.. Ehkä tunnute seurakunnista tämän nimisiä raamattupiirejä, joiden kesto normaalivaihtelua on kaksi vuotta. Tämä meidän oli ns. tehokurssi, joten tahti oli sen mukainen. Joka päivä oli viisi oppituntia ja väliajaksi annettiin tehtäviä ja läksyjä oppikirjastamme "Sanasta elämä", raamattukurssi aikuisille. Jos meillä oli tiivis ohjelma, niin kylä oli johtajallakin, pastori Juhani Peltosella aika urakka kanssamme. Vaikka ryhmämme oli pieni, olimme kaikki ihan erilaisia ja näin ollen yhteistyö mielenkiintoista. Johtaja yritti urhoollisesti pitää meidät kaikki kärryillä, onnistuenkin siinä melkolaila. Meillä oli paljon avointa keskustelua, sai vapaasti ja ujoilematta esittää ajatuksiaan ja paljastaa ymmärtämättömyytensä.

Tärkeää on tietää miten raamattu on syntynyt ja kokoon pantu. Se ei ole vain yksi kirja, vaan kokonainen 66 teosta käsittävä kirjasto. Kirjoitukset ovat jopa 2000-3000 vuoden ajalta ja syntyneet erilaisissa olosuhteissa. Konteksti-sana tuli selväksi, se merkitsee yhteyttä ja tärkeätä on yrittää ymmärtää kunkin kirjan ja kohdan yhteys syntyänsä, mutta myös sen sanottava nykyajalle.

Raamattu kertoo Jumalan teosta. Uudella tavalla tuli korostetuksi luominen. Jumala loi kaiken hyväksi, myös ihmisen. Synti on siinä että ihminen hukkaa sen tarkoituksen, mikä hänelle on

annettu. Jumala on ratkaissut pahan ongelman Golgatan keskimmäisellä ristillä. Ristin sovitus viittaa luomiseen, että kaikki tulisi taas hyväksi. Uskon kohde ei ole ensisijaisesti kirja, vaan kolmiyhteinen Jumala, josta Raamattu kertoo. Järjestys raamattukäsityksessä on: Jeesus, evankeliumi, raamattu. Siinä on ensiksi Jumalan teko. Esimerkiksi kaste on kokonaan Jumalan teko, perustuen Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen, ohjelmoiden sitten koko elämän.

Tässä vain muutamia kohtia oivalluksistani, laajempaa selostusta on mahdollista tehdä. Saimme syykkeitä edelleen tutkimiseen ja löytämiseen ja uutta vakuutusta Jumalan armon ja rakkauden suuruudesta.

Oma kokemuksensa oli kuulua nykyiseen opistoväkeen. Saimme olla yhdessä esim. aterioilla ja aamuhartauksissa, jopa opistokuvassa. Oli jotenkin onnellinen olo elää tuossa yhteisössä huolehtomana ja opiskeluun keskittyneenä. Ehkä kaikki kolme entiseen opistoväkeen kuulunutta tunsimme näin. Suosittelemme lämpimästi: Anna itsellesi tällainen rauhallinen syventymisen ja keskittymisen aika, kyllähän lyhempiin kurssi virkistää. Käytä hyväksesi!

Ilmassa oli polttavana kysymys opiston toiminnan jatkuvuudesta. Tämä on vakava asia jokaiselle opistosta vastuuta kantavalle. Nyky aika on hämmäntävää. Opistotyö on toisenlaista kuin silloin ennen. Puitteet ovat hienot ja opetus korkeatasoista. Kun ajattelee entisiä aikoja, on

vaarana väheksyä silloista toimintaa. Kaikki oli niin paljon vaatimattomampaa. Mutta katsellessa entisiä opistokuvia niistä tulvahtaa niin paljon elämän rikkautta, ettei voi kieltää noita aikoja, vaikka oma osuus tuntuu niin vähäpätöiseltä. Etsittiin elämälle perustaa, ehkä saatiin rakennuspuita. Koettiin Jumalan tekoja. Opisto saattoi silloinkin olla ponnahtuslautaa eteenpäin pyrkimiselle. Ehkä on lupa muistella noita aikoja, koska Raamattusakin kehoitetaan: "Muistella muinaisia aikoja" (5 Moos. 32:7).

Me vanhat emme kuitenkaan sano, että kaiken pitäisi olla niin kuin ennen. Ymmärrämme ilman muuta, että aika vaatii muuttamista. Mutta onko sittenkään opistolaisten odotuksilla perimältään mitään eroa? Elämän haasteet ovat kovia ja ihmistä koettelevia. On alettu yhä enemmän puhua elämän arvoista. Miten opisto voi palvella tässä suhteessa, varsinkin kristillinen opisto?

Ylellä jotain kurssista. Saimme viettää pari iltaa yhdessä johtajan oman, paikkakuntalaisista koostuvan raamattupiirin kanssa, joka oli toiminut jo vajaan vuoden. Yhteinen pääsiäisateria, seder, oli suuri elämys. Saimme osallistua myös Nurmeksens kirjastossa pidettyihin raamattuluentoihin, joita piti Juhani Peltosen. Pieneen piiriimme muodostui vähitellen mahtava yhteishenki. Jokainen tunsikin että oli ollut hyvä olla.

Helvi Valkonen

UUSI KURSSISIHTEERIMME

Kuka olet?
Rhea Pörsti.

Mistä tulet ja miten päädyit evankeliseen opistoon?
Olen kotoisin Uudeltamaalta, mutta sukujuuriltani karjalainen. Näin ilmoituksen Hesarissa ja hain paikkaa.

Kuinka kauan olet ollut täällä?
Elokuun puolivälistä lähtien. Paikka on vuoden pituinen viransijaisuus.

Koulutuksesi?
Olen kauppatieteiden yo.

Harrastuksesi?
Kynologia (koiran historiaa, koirien käyttäytymisen tutkintaa ym.), liikunta mm. aerobic, ammunta, kanalintujen metsästäys ja kielet. Puhun useampaa kieltä ja opetan kansalaisopistossa englantia ja ranskaa.

Onko tämä sinulle kohtalovaara?
Sitä ei voi tietää vielä. Tämä on haaste vuodeksi.

Viihdytkö täällä?
Kyllä, mutta elämäni on etelässä.

Onko työsi sellaista kuin odotit? On.

Tulevaisuuden suunnitelmasi/haaveesi?
Tämän jälkeen ryhdyn todennäköisesti yksityisyrittäjäksi. Ala liittyy ulkomaanprojekteihin. Haaveena on tietysti yrityksen toimiminen.

Mukavin ja ikävin kokemuksesi täällä?
Mukavinta oli karjalainen vieraanvaraisuus tänne tullessani. Ikävin kokemus oli, kun kysyin aikatauluja. Olin tullut yöjunalla, mutta se ei kulkenut enää.

Henni, Tiina (ml)

TAIDEPIIRISSÄ

Keskittyen omaan työhön.

Harrastaen hiljaa värejä viivoja muotoja luoden

Kaikilla sama tavoite: oppia maalaamaan

Matti Tuominen
Ma Sa Tu
(syksy 1982)

PETER WILDE, BRITTLÄINEN ENGLANNINOPETTAJAMME

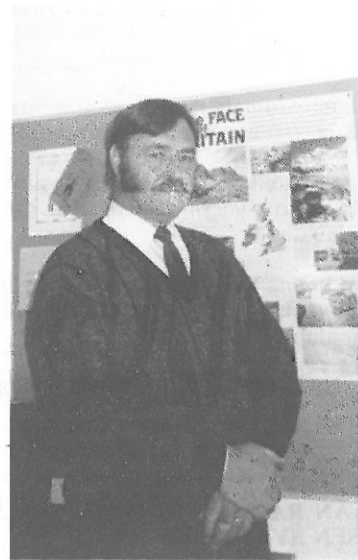
Peter on syntynyt Birminghamissa, mutta asunut suurimman osan elämästään Englannin lounaisosassa. Hän oli neljä vuotta Englannin anglikaanisen kirkon palveluksessa Namibiassa ja suoritti samalla insinöörin tutkinnon. Siellä hän tapasi Suomen lähetysseuran palveluksessa kättilönä olleen Viivin ja meni naimisiin.

Namibian vuosien jälkeen Peter ja Viivi asuivat 14 vuotta Englannissa, ja tänä aikana Peter hankki itselleen opettajan koulutuksen.

Vuonna 1982 he muuttivat Suomeen, Juukaan, jossa Peter alkusi työskentellä englannin opettajana kansalaisopistossa ja sitten tuotesuunnittelijana. Myöhemmin he muuttivat Ahmovaaraan, Kolin lähelle, ja Peter sai työtä Joensuun yliopiston kielikeskuksesta, jossa hän opetti englantia ja Englannin historiaa ja kirjallisuutta.

Peterin perheeseen kuuluu myös kolme lasta, jotka kaikki ovat nyt jo aikuisia. Anna-Liisa on lastenhoitaja ja asuu Joensuussa, Christopher opiskelee teologiaa Santalan kansanopistossa ja nuorin, Hanna-Leena, opiskelee raamatuntutkoulussa Kauniaisissa. Vaimo Viivi työskentelee nykyisin terveydenhoitajana Juuassa.

Peter asuu maatilallaan Ahmovaarassa ja kulkee sieltä joka päivä autolla Nurmekseen. Aikai-

semmin Wildeilla oli todellinen "farmi". Heillä oli lampaita, sika (joulukinkuksi), kalkkunoita, kanoja, kaneja ja koira ja kissa. He myös viljelivät omat vihanneksensa, ja lapset oppivat työskentelemään farmilla. Sitten lapset lähtivät muualle opiskelemaan eikä Peterin aika enää riittänyt farmin hoitamiseen, joten nyt heillä on enää vain kissa.

Nurmekseen ja opistolle Peter sanoo päätyneensä "by pure accident" eli ihan sattumalta, mutta lisää kohta, että eihän mikään oikeastaan ole sattumaa. Eräs hänen ystävänsä oli lähettänyt hänelle Helsingin Sanomissa olleen ilmoituksen, jossa opistolle

etsittiin englannin opettajaa. Opetettuaan seitsemän vuotta yliopiston kielikeskuksessa Peter halusi mielellään tehdä jotain muuta, haki tätä virkaa ja tuli myös valituksi. Hän aloitti työnsä opistossa elokuun alussa, ja kun häneltä nyt muutaman kuukauden jälkeen kysyy, pitääkö hän työstään, hän vastaa: "Very much!"—Hyvin paljon! Hän pitää erityisesti siitä, että täällä opettajien ja opiskelijoiden välillä on todellista vuorovaikutusta ja että todella työskennellään yhdessä. Yliopistossa opiskelijat vain tulivat luennoille, mutta heitä ei oppinut tuntemaan. Hän nauttii myös siitä kun saa opiskelijat innostumaan asioista, joista hän itse on innostunut, kuten esim. historiasta ja kirjallisuudesta. Opetus on hänen mielestään kuin teatteria: "Its theatre. And I love acting!"

Peter kertoo, että vaikka hän asuukin Suomessa hän pysyy kuitenkin aina englantilaisena. Hän pitää paljon suomalaisista, suomalaisesta kulttuurista, ruuasta jne., mutta hänestä ei voi koskaan tulla suomalaista.

Kun lopuksi kysyn, mitkä ovat hänelle tärkeimpiä asioita elämässä, hän vastaa: "Uskoni, perheeni ja työni (opiskelijat)".

hj

MINISTERIJUNA PYSÄHTYI KOHTA VAARASSA

Liikenneministeri Ole Norrback vieraili Pohjois-Karjalassa tutkimassa junayhteyksien toimivuutta. Hän matkusti Joensuusta Valtimolle ja takaisin seuranaan kansanedustajia sekä VR:n, kuntien ja Pohjois-Karjalan liiton edustajia.

Junalle oli etukäteen suunniteltu pysähdyksiä tietyillä asemilla, mutta Kohtavaaran seisakkeella sille järjestettiin yllätyspysähdys. Opiston henkilökunta, opiskelijat ja kyläläiset olivat kokoontuneet rauhanomaiseen mielenosoitukseen vaatimaan yöjunayhteyden palauttamista.

Ministerille ojennettiin rehtorin tiukka, mutta ystävällinen kirje, jossa perusteltiin oikeutettua vaatimustamme. Lisäksi hän sai laatikollisen opiston keittiön leipomia herkullisia rahkapiirakoita. Ministerille kerrottiin englanniksi, ruotsiksi ja saksaksi, että todella tarvitsemme yöjunaa.

Mielenosoitus sujui hyvin iloisissa ja leppoisissa merkeissä. Sydämillisimmän naurun kirjoitti korkealle nostettu teksti: "Ole, älä aja (onnesi) ohi!"

Muutoksia tehtyihin päätöksiin ministeri ei luvannut, mutta totesi, että nyt täytyy kyllä vielä ajatella asiaa uudelleen ja perusteellisemmin. "Laihtumisen vaaraakaan ei taas ole" ministeri totesi myhäillen, saamiinsa rahkapiirakoihin viitaten.

hj.

Rahkapiirakoita ministerille ojentamassa Rhea, Hannele ja Maija Liisa.

Mielenosoittajia kyltteineen, teksteinä mm. "Mekin ajaisimme junalla" ja "Vi skulle också gärna fara med tåg".

GESINE KESSLER, SAKSALAINEN VAIHTO-OPPILAAMME

Mistä eläimestä pidät eniten?
Apinoista, siis simpansseista!

Onko sinulla lemmikkieläintä?
Oli minulla kaksi undulaattia, mutta ne kuolivat.

Mikä on mielivärisi?
Musta ja vihreä.

Harrastuksia?
Urheilu, etenkin telinevoimistelu. Luen myös mielelläni kirjoja, kuuntelen musiikkia, näyttelen, teen kaikenlaista ystävien kanssa, käyn konserteissa ja teatterissa, matkustan ja pidän taiteesta.

Missä haluaisit käydä täällä Suomessa?
Lapissa ja Tampereella.

Gesine on huolissaan maailman saastetilanteesta, mutta silti hän on hyvin optimistinen. Saksassa ihmiset ovat paljon kriittisempiä, kun on kyse ympäristön saastumisesta, työttömyydestä yms. Gesine uskoo että opiskelu täällä opistossa ja oleminen Suomessa on hyväksi tulevaisuudessa.

Ja viimeiset sanat?
Minä pelkään Suomen pitkää ja pimeää talvea... ja sitä että kaikki ihmiset täällä silloin vaipuvat talviuuneen...

Ich möchte mich ganz herzlich bei allen Menschen bedanken, die mich so lieb aufgenommen haben und mir diesen Aufenthalt im Nurmeksen evankelinen opisto ermöglichen.

Kiitos!

Piia, Ville (ml)

Gesine on kotoisin Nordhausenista, entisen Itä-Saksan puolelta. Hän tuli Suomeen 29. heinäkuuta ja viipyy täällä vuoden. Tässä hänen haastattelunsa:

Uskotko joulupukkiin?
Noouh... (en), mutta ehkäpä hän tulee käymään minun luonani tänä vuonna, koska asun niin lähellä häntä.

Kerropa jotain luonteestasi.
Minä naureskelen kaiken aikaa, mutta muuten uskon olevani ihan normaali...

Mitä aiot tehdä tulevaisuudessa?
Haluaisin opiskella journalismia, mutta muuten en suunnittele tulevaisuutta.

Millaisesta musiikista pidät?
Saksalaisesta musiikista, mutta en tyypillisestä saksalaisesta rockmusiikista!

Käytkö mielelläsi konserteissa?
Kyllä, mutta en isoissa konserteissa.

JOULU SUOMEN BETLEHEMISSÄ**22.12-26.12.1993**

Armon vuonna 1993 vietämme opistolla yhteistä joulujuhlaa. Joulun rakentamisen aloitamme 22.12.93 piparien leipomisella, joulukoristeiden tekemisellä ja muilla jouluvalmisteluilla. Illalla hiljennymme kynttilähartauteen.

Aatonaattona seuraamme Immanuel—Jumala meidän kanssamme -jouludraaman esitystä Nurmeksen kirkonmäellä ja osallistumme karonkkaan esityksen jälkeen.

Joulun sanan ääreen hiljennymme aattoillan hämärtyessä, kynttilöiden loistaessa pimeässä. Iloitsemme siitä, että Kristus on syntynyt maailmaan. Ohjelmaan kuuluu tietenkin myös joulusauna ja joululauluja.

Joulupäivänä menemme joulukirkkoon. Vietämme rauhassa pyhäpäivää ja nautimme toistemme seurasta. Valokuvaaja Reino Turunen esittää illan hämärtyessä uusia multivisiokuviaan. Illalla joulupäivän kynttilähartausta.

Tapaninpäivänä ohjelmassa mm. tapaninajelu ja iltapäivällä päätöskonsertti Hanrikaisen salissa Nurmes-talolla.

Koko joulunajan täysihoitohinta on 1 400 mk.

TERVETULOA VIETTÄMÄÄN RAUHALLISTA, TUNNELMALLISTA KRISTUKSEN SYNTYMÄJUHLAA!

KURSSEJA KEVÄÄLLÄ JA KESÄLLÄ 1994

Amerikkalaiset tilkkutyöt I 21.-23.1.1994

Amerikkalaiset tilkkutyöt II 4.-6.2.1994

Sukututkimuksen viikonloppukurssi 4.-6.2.1994

Talven kuntokurssi "Nurmes tutuksi" hiihtolomalla 19.-26.2.1994

Toveriliittolaisten kurssi 19.-20.3.1994

Hiljaisen viikon kurssi 28.3.-3.4.1994

Sukututkimuskurssi 13.-17.6.1994

Juhannuskurssi 20.-25.6.1994

Raamattuakatemia 27.6.-1.7.1994

Karjalan kielen kurssi 4.-9.7.1994

Nypläyskurssi 11.-16.7.1994

Amerikkalaiset tilkkutyöt 11.-16.7.1994

Ihmisenä Luojan hoidossa 11.-16.7.1994

Karjalaisen kulttuurin kurssi 16.-22.7.1994

Sotainvalidien puolisojen virikekurssi 1.-5.8.1994

Vanhene viisaasti—keski-ikäisen naisen selviytymiskurssi 8.-12.8.1994

KYSY LISÄÄ JA TILAA ESITE

NURMEKSEN EVANKELINEN OPISTO

75970 KOHTAVAARA
PUH. 976-430 120, FAX 976-430 154

ENGLANNINKIELINEN LINJA

11.1.—27.5.1994 (18 viikkoa)

OPETTAJAT

Cristy Holton-Jero, M.Ed. (USA)
Peter Wilde, M.A. (Englanti)
Eri alojen asiantuntijaluennoisijat

KOHDERYHMÄT

- * ulkomaille opiskelemaan, vaihto-oppilaisiksi tai töihin aikovat
- * aikuiset, myös työttömät ja eläkkeellä olevat, jotka haluavat kehittää aktiivista englannin taitoaan
- * englannin kielen jatko-opintoihin tähtäävät
- * kaikki englannin kielestä ja ko. maiden kulttuureista kiinnostuneet

OPETUKSEN OSA-ALUEET**KIELI**

- englanti
- kielen historia
- kielen alueellisuus
- kielitutkinnot

KULTTUURI

- musiikki
- ruoka
- juhlat
- teatteri
- kuvataiteet

HISTORIA

- Iso-Britannian ja USA:n historia

ILMOITTAUTUMINEN

15.12.93 mennessä — tilaa lomake opistolta

HINTA

520 mk/viikko (opetus, asunto ja täysihoito)

LISÄTIETOJA

NURMEKSEN EVANKELINEN OPISTO

75970 KOHTAVAARA
PUH. 976-430 120, FAX 976-430 154

KOHTAVAARAN KIELIKURSSIT

Englantia aikuisille 31.1-25.2.1994

Saksaa aikuisille 5.-29.4.1994

Aikuisten kielikurssien opetus sisältää kielitaidon parantamiseen tähtäviä harjoituksia. Esim. matkustaminen, erilaiset käytännön tilanteet, seurustelu, puhekieli, kyseisen maan tapoja ja kulttuuria. Opetusta yhteensä n. 100t/kieli. Pääsyvaatimuksena ko. kielen perusteiden osaaminen. Opettajina englannissa Cristy Holton-Jero M.Ed. (USA) ja saksassa FK Maija Liisa Pasanen.

Ranskan keskustelukurssi 23.-27.5.1994

Iltakurssi jo hieman ranskaa osaaville. Kurssilla keskitytään rohkaisemaan opiskelijoita puhumaan ranskaa ja selviytymään eri tilanteista ranskaksi. Opetusta 5 t/iltapäivä, päivät varattu itsenäiseen työskentelyyn. Opettajana Rhea Pörsti.

Englantia matkailijoille 6.-10.6.1994

Saksaa matkailijoille 6.-10.6.1994

Kielikurssit tähtäävät matkailusanaston kartuttamiseen ja tilannereagoinnin kehittämiseen mm. huoneen varaaminen, aikataulujen tiedusteleminen ym. matkustamiseen liittyvät tilanteet. Pääsyvaatimuksena on ko. kielen perustietojen osaaminen. Opettajina englannissa Cristy Holton-Jero M.Ed. ja saksassa FK Maija Liisa Pasanen.

KYSY LISÄÄ JA VARAA PAIKKASI

NURMEKSEN EVANKELINEN OPISTO

75970 KOHTAVAARA
PUH. 976-430 120, FAX 976-430 154

PIRTIN VIESTI

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto r.y:n julkaisu
Kolme numeroa vuodessa. Tilausmaksu 30 mk.

Päätoimittaja Hannele Jerndahl
Osoite: 75970 KOHTAVAARA
puh. (979) 30120
Sp Nurmes 529915-5401787
Painoasu: KT-Paino Punkaharju